

tage en hvilken som helst ufaglært Arbejder til at gøre det Arbejde, de som Mestre lade udføre. De binde sig sandelig ikke til at benytte den faglærte Arbejdskraft, nej, de fordrer Ret til at tage en Arbejdsmand, hvis de ikke ville betale den Løn, den faglærte Arbejder forlanger for sit Arbejde. Det vil sige, de slaa ned efter, som jeg sagde før, de forlange Dydiggørelse af Arbejderen, men de sikre ikke den dygtiggjorte Arbejder Arbejde, thi kunne de faa en, der vil gøre det billigere, tage de ganske rolig ham, selv om han ikke er faglært. Og saa forlanger dette Lovforslag ikke alene, at Haandværksmestrene skulle have Lov til at gøre dette, altsaa have Lov til at sætte den faglig dygtiggjorte Arbejder, som har aflagt sine Fagprøver, ud af Spillet, hvis de ikke ville betale det, han mener at kunne fordrer for sit Arbejde som rimelig Betaling, men det fordrer ogsaa, at Kapitalister eller andre, som have faaet en eller anden Opdragelse, som den ærede Minister finder passende, saa Tilladelse til at etablere sig og øve Storindustri eller Haandværksfag og til at tage Folk i Arbejde paa samme Maade, som jeg her har sagt, at Haandværksmestrene kunne gøre. Med andre Ord, de ville tillade sig selv alle mulige Friheder, ville tillade Kapitalisterne alle mulige Friheder, men de ville binde Arbejderne, medens de søge at faa dem til at tro, at en saadan Reform som denne kunde gavne dem.

Der er i øvrigt en anden Ting, som jeg kunde ønske at henlede det ærede Medlems og de ærede „Hør“ raabende Medlemmers Opmærksomhed paa; det er en Ting, som er foregaaet lige i disse Dage i det andet Ting heroppe, og som jeg haaber, ikke er undgaaet ærede Medlemmers Opmærksomhed. Der var forleden et lille Lovforslag til Behandling om Dampkedlers Pasning, tror jeg det hed — jeg husker ikke Titlen saa nøje. Da indtraf det Tilfælde, at en politisk Meningsfælle af det ærede Medlem, der tilhører den næringsdrivende Stand eller Fabrikdriften, stød op imod min Meningsfælle i Tinget, som foreslog, at der skulde være en Dydighedsprøve med Hensyn til Pasning af Dampkedler, fordi dette er et livsfarligt Arbejde baade for vedkommende selv og for andre, og sagde: Nej, lad os ikke faa Prøve i den Retning,

saa saa vi et Fag, som kan organisere sig, lave Strejke og slukke Ilden under alle Landets Dampkedler. Hvorledes ville de ærede Medlemmer komme ud af det, naar de skulle til at diskutere den Sag. Den ene tror, at det vil være til Gavn, den anden tror, at det vil være til Skade. Den ene tror, at Socialisterne ville faa Overhaand, naar det sker paa den Maade, den anden tror, at det er Socialisterne, der forhindrer det paa den anden Maade o. s. v. Jeg haaber, at inden de Herrer komme ud af det politiske og sociale Virvar, de ere i, vil den Tid ikke være fjern, da det maa lykkes Socialisterne at klare Spørgsmaalet baade for de selvstændige Arbejdere og for Haandværkerne, saaledes at vi kunne faa dem til at se paa Arbejderne, som de skulle, og ikke tro, at den Slags Smaa-reformer og Smaakøvlert kan klare den Art Sager.

Berntsen: Den højtærede Indenrigsminister fremsatte et Par Betragtninger, som jeg for mit Vedkommende vil gøre Indsigelse imod. Den højtærede Minister mente, at man skulde bedømme dette Lovforslag ved at sammenligne dets Indhold med den Tilstand, der fandtes her i Landet, før Næringsfriheden blev indført, før Loven af 29de December 1857. Det kan jeg ikke billige. Det kan dog ikke være Meningen i Fremtiden, naar vi skulle have ny Reforme, da at sammenligne Tilstanden, man agter at indføre, med den Tilstand, der har været en Gang i Oldtiden eller Middelalderen. Jeg mener, at man gør Ret i at sammenligne Lovforslaget og den Tilstand, som derved vil staves, med Tilstanden i den Tid, vi have nu, og saa gøre, hvad der er muligt for at dele Sol og Bind lige mellem By og Land. Dernæst udtalte den højtærede Minister, at Fagprøverne skulle bidrage til at fremme Dydigheden. Dette, at der var fri Konkurrence, var Skyld i, at man nu fik et mindre godt Produkt fra den industri- og næringsdrivende Klasse. Det tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror ikke, at nogen med Sandhed kan paastaa, at Dydigheden i Haandværket er aftagen siden Næringsfriheden. Tværtimod, enhver, der har noget Kendskab til den Udvikling, Haandværket har taget her i Landet den sidste Menneskealder, maa sikkert erkende, at som Helhed taget er